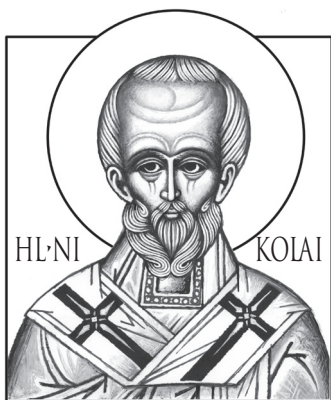




LITURGI PÅ GEORGISK
(og norsk)
søndag 27. mai
Vi får besøk av f. diakon
Irakli fra København.

*

APOSTELDAGEN
12 juli
Feires i klosteret i Hurdal.
Liturgien begynner kl. 10:00.

*

PARASTOS PÅ DE RUSSISKE
GRAVENE PÅ HELGØYA
i samarbeid med
Helgøya menighet.
Søndag 15 juli kl. 17.

*

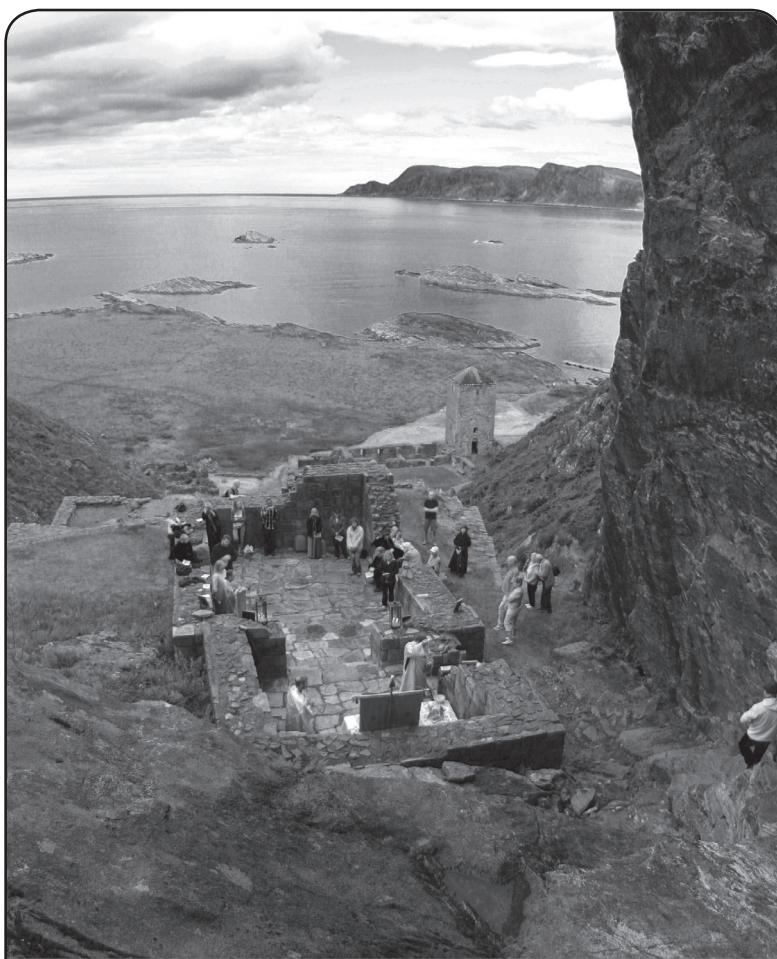
HL. SERAFIM
AV SAROV'S DAG
1. august,
Feires på Klosteret i Hurdal,
Liturgien begynner kl. 10:00.

*

LITURGI I NEIDEN
Søndag 26 august
(Ingen gudstjeneste i Oslo)

Nº 2
2012

HELLIGE NIKOLAI MENIGHETS BLAD



Fra Sunniva-hula ("Mikals-helligdommen" på Selja).

HVERT ÅR REISER vi til Selja og feirer hl. Sunniva og seljumennene 8. juli.
Disse kom på 900-tallet fra Irland på flukt fra hedningene, slo seg ned på
Kinn og Selja, og her døde de for sin tro. (*Påmelding hos f. Johannes*)

TROPAR I 1. TONE:

*Velsignet er den rene Jomfru Sunniva og de som døde sammen med henne.
For Kongenes Konge viste dem nåde og ynnest.
Og i medlidenhet og kjærlighet befri dem Han fra de vantroe,
og lot dem få bo med helgener og engler i Paradis.
Ære være Han som frelste dem! Ære være Han som kronet dem!
Ære være Han som gjør herlige undere gjennom sine martyrer.*

♦ DEN ORTODOKSE KIRKE I NORGE ♦ HELLIGE NIKOLAI MENIGHET ♦ ORG. NR. 971 278 315 ♦
 Erkebiskop Gabriel, eksark for Konstantinopels patriark
 Архиепископия православных русских Церквей в Западной Европе
 ♦ Det skandinaviske prostiet ♦

Hellige Nikolai kirke Tvetenveien 13, 0661 Oslo ♦ http://www.ortodoks.com postgironr.: 0532 1267426 ♦ IBAN: NO91 bankkontonr.: 2050.03.19357 SWIFT: DNBANOKK Forstander: Arkimandritt Johannes ♦ tlf.: 23 37 28 57 ♦ mob.: 472 71 396 ♦ e-post-adresse: fader.johannes@ortodoks.org	
ADRESSER & TELEFONNUMMER	GUDSTJENESTER
Prester tilknyttet menigheten: protojerej: Miron Boguzkij mob.: 974 88 903 hierodiakon: fader Serafim mob.: 934 39 016 kor/ kantor: Stig Simeon Frøyshov e-post: s.r.froyshov@teologi.uio.no Menighetsråd: f. Johannes (formann), f. Serafim, Igor Rybak, Toska Struksnes, Inger Johanne Nilssen, Stig S. Frøyshov, Thor Stange, Valentina Balgurova. Revisjonskommisjonen: Torhild Svele, Thomas Såheim, Zorica Ranisavljevic, Medlemsavgift (frivillig): kr.500,- Hellige Trifon Skita; mob.: 472 71 396 Hl. Trifon forlag og Tidsskriftene «Tabor» og «Ortodoks Røst» www.ortodoks.org KIRKEFORENINGER OG MENIGHETER: *St. Georg i Neiden St. Georgs ortodokse kapell i Neiden starost: Oiva Jarva lokal kontakt: Otto Borissen tlf.: 78 99 61 21 sekretær: Mikit Ivanowitz hjemmeside: www.miva.net *Maria Bebudelse i Bergen Gudstjenestested: St. Sunniva på Florida. Starost: Sturla Olsen, tlf.: 56 33 09 05 Leser: Ronald Eugene Worley konto: 5233.05.01006 hjemmeside: www.ortodoksibergen.no *Kristi Forklarelse i Stavanger Starost: Ionel Nicu Radu , ionel_radu@ortodoksstavanger.no / konto: 3265.11.10407 Hl. Martyr Elisabets kapell Pedersgt. 37, Stavanger hjemmeside: http://ortodoksstavanger.no/ *Kristi Frembærelse i Tempelet i Bodø Lonni Lepp, e-post: lonnilep@online.no Martinus Hauglid: e-post: martinus.hauglid@gmail.com *Johnsegarden i Sogn og Fjordane Inger Johanne Enger, 6977 Bygstad Leser: Asbjørn Olav Flåm tlf.: 57 71 69 00 e-post: kboklade@online.no Hl. apost. Johannes Teologens kapell Gravplass: Helgøya kirkegård Det Ortodokse Kirkeakademiet i Oslo: fader Johannes mob.: 472 71 396 NKR representant: Torstein T Tollefsen NTSF representant: f. Johannes Forum for Ortodoks Kirkesang: kantor: Stig Simeon Frøyshov «De myrrabærende kvinners» forening: Kontakt: Janette Khoury kontonr.: 2050 29 66945 Ikonmaler: Ove N Svele, tlf.: 22 63 06 09 e-post: og-svele@online.no Nikolaifondet: gironr. 0540 0752704 *Hl. Nikolai-kapellet på Majorstuen: Kontakt: f. Johannes Menighetsbladet: Redaktør f. Johannes Teknisk/lay-out medarbeider: Ove N. Svele	DEN GUDDOMMELIGE LITURGI ▶ søndager kl.11:00 i sommerferien og andre ukedager kl.10:00 (andre gudstjenester se i listen) Liturgi på norsk 1. og 3. sønd. i mnd. / kirkeslavisk og norsk 2. og 4. sønd. i mnd. <i>Gudstjenestene er åpne for alle, men kun ortodokse troende kan ta del i Nattverden. Husk fasten og forberedelsesbønnene! Skal du ta del i Nattverden, må du komme i god tid til kirken.</i> 26.mai lørd. kl. 10:00 – 20:00 Jesusbønnen endagsseminar; hl.Trifon skita i Hurdal kr.200,- 27.mai sønd. kl. 11:00 Liturgi (georgisk/norsk). 1. økum. Konsil i Nikea 325. 2.juni lørd. kl. 18:00 Vigilie (всенощное). PINSE. 3.juni sønd. kl. 11:00 Liturgi. PINSE / Пятидесятница 10.juni sønd. kl. 11:00 Liturgi. ALLE HELLIGE. Всех Святыху Начало петровского поста 17.juni sønd. kl. 11:00 Liturgi. Alle hellige fra Russland, Palestina, Romania og Athos. 24.juni sønd. kl. 10:00 Liturgi. Ap. Bartolomeos og Barnabas (Sommertid for gudstjenester!) 1.juli sønd. kl. 10:00 Liturgi. Mart. Leontius, Hypatios og Theodolus 8.juli sønd. Hl. Sunniva. Feiring på Selja! Служба на Селье, а нет в Осло 12.juli torsd. kl. 10:00 Liturgi. APOSTLENE PETER OG PAULUS. Feiring i klosteret i Hurdal Deretter samling. Св. Апостолов Петра и Павлау Празнуем в скиту в Хурдале нач. 10 ч 15.juli sønd. kl. 10:00 Liturgi. GM kappe i Blachernae (Konstantinopel) kl. 17:00 Parastos på gravene på Helgøya. Парастос на Хельгойе 17. ч. 22.juli sønd. kl. 10:00 Liturgi. De 6 første økum. kirkemøter 29.juli sønd. kl. 10:00 Liturgi. OLAV DEN HELLIGE, NORGES EVIGE KONGE. Св. Улав король Норвежкий. 1.aug. onsd. kl. 10:00 Liturgi. Hl. SERAFIM AV SAROV. Feiring på klosteret i Hurdal. Св. Серафим Саровский. Празднуем в скиту в Хурдале, начу. 5.aug. sønd. kl. 10:00 Liturgi. GM-ikon: Alle sørgendes glede. Akatist. Икона БМ «Всех скорбящих радость» акафист 12.aug. sønd. kl. 10:00 Liturgi. Hl. Anatolij av Optina. 19.aug. sønd. kl. 11:00 Liturgi. KRISTI FORKLARELSE PÅ TAVOR. Преображение Господне. 26.aug. sønd. Liturgi i Neiden. ю Служба в Нейдене, а нет в Осло. 28.aug. tirsd. kl. 10:00 Liturgi. GM-hensovnelse. Успение пресв. Богородицыю 2.sept. sønd. kl. 11:00 Liturgi. Profeten Samuel 9.sept. sønd. kl. 11:00 Liturgi. Hl. Pimen den store 16.sept. sønd. kl. 11:00 Liturgi. 21.sept. fred. kl. 10:00 Liturgi. JOMFRU MARIAS FØDSEL. Рождество пресвя. Богородицы 23.sept. sønd. kl. 11:00 Liturgi. 27.sept. torsd. kl. 10:00 Liturgi .DET ÆREFULLE KORSETTS OPPHØYELSE. Воздвижение честн. Креста 30.sept. sønd. kl. 11:00 Liturgi. Mart. Sofia og hennes døtre: Pistis, Elpis og Agape EN ORTODOKS KRISTEN kan ta del i nattverden kun i en ortodoks kirke, og bør faste på onsdag og fredag, be sine bønner morgen og kveld fra bønneboken, tenne oljelampe eller vokslys og røkelse (på søndager og helligdager) foran ikonene, lese dagens tekst fra Bibelen og ta del i kirkens gudstjenester så ofte som mulig. Воскресенье — это день Господень, приходите в церковь! SØNDAG ER HERRENS DAG, GÅ I KIRKEN !



BØKER OG HEFTER TIL SALGS I KIRKEN:

- *Tito Colliander:
Gresk-ortodoks tro og livssyn;
54 sider, kr.50,-
- *Erkebiskop Paavali: Vår tro;
88 sider, kr.150,-
- *Hl. Serafim av Sarov;
108 sider, kr.150,-
- *Epifanij den vise:
Hl. Sergej frå Radonesh
48 sider, illustrert. kr.50,-
- *Stavropoulos: Detakere i guddom-
melig natur / Ortodoks lære om
frelsen; 88 sider, kr.130,-
- *Ortodokse Røster i Nord I
– en antologi ved f.Johannes red.);
155 sider, ill. kr.220,-
- *Den ortodokse kirkes guddom-
melige liturgier Faste og variable
tekster til de tre liturgier;
208 s., innb. ill.; kr.298,-
- *Roma og Konstantinopel.
En økumenisk konfrontasjon;
40 sider, kr.50,-
- *Ortodokse Røster i Nord II
– en antologi ved f.Johannes red.);
111 sider, ill. kr.150,-
- *Torstein Tollefsen
Teologi i farger Ikoner i Norge;
96 sider, ill. kr.275,-
- *Filokalia v/ f.Johannes;
189 sider, kr.200,-
- *Biskop Kallistos Ware:
VEJEN. Ortodoks kristendom.
140 sider, kr. 225,-
- *Ortodoks bønnebok
f.Johannes (overs. ect.);
192 sider, kr.248,-
- *Hl. Trifon av Petsjenga;
104 sider, ill. kr.150,-
- *Gudstjenester, sakramenter
og skikker i Den ortodokse
kirke, 32 sider, kr. 40,-

ETTERTANKE

”Altfor mange biblar, bestemor! Du kan berre lese ein om gongen.” Eg seier meg for så vidt sams i det.

Lille Rasmus på snart sju sang for seg sjølv der han sat og vipa i godstolen min. ”Herre, til Deg tar jeg min tilflukt”.

Dei plar synge denne motetten i guketoret han er med i. Den klåre, spede guterøysta haldt fram: ”– la meg aldri i evighet bli til skamme! Rens meg ved din rettferdighet...”.

”Kor har du fått dei frå? – kven ga dei til deg? – biblane altså?”.

Eg måtte seie som sant var at eg gjennom årtier hadde kjøpt ulike omsettingar og utgåver for å samanlikne det som stod der.

”Kvifor treng du det då? – er det ikkje rett det som står i dei?” Han meinte eg burde gje dei til slike som ikkje har. Eg har teke han på ordet, men framleis har eg langt fleire enn eg treng og tenkjer titt og ofte på alle som ikkje har korkje Bibel eller Ny-Testamente.

Rasmus tykkjer den arabiske utgåva mi er merkeleg. Dei tek til å lese baki frå – og ”bokstavar” og teikn er ikkje til å skjønna noko av.

Eg fekk Bibelen på arabisk i ”bibel-butikken” enten i Damaskus eller Aleppo (hugsar ikkje heilt) då eg vitja Syria i februar/mars 2003.

Det var George Andrea som ga meg den. Han var i si tid fødd i Antiokia og budde i Aleppo saman med kona. Han var 46 år og hadde sidan han var ca. 30 år gamal hatt ansvaret for å bygge opp bibelarbeidet i Syria. Hjartet hans brann for folket sitt og for at Bibelen skulle nå ut til alle folkeslag. Den stillferdige mannen med det varme, milde andletet tenkjer eg ofte på.

Hans store draum var at det skulle finnast ein bibel i kvart eit skulebibliotek i landet. Då eg var der fanst det ca. 17500 skular frå og med grunnskule til og med det vi her heime kallar vidaregåande.

Han vurderte å foreslå dette for det syriske Utdanningsdepartementet. Eg vart forbausa, for eg visste ikkje at dei kristne kunne fritt leve ut trua si, og at dei ikkje hadde noko problem med bibeldistribusjonen. Dei måtte

imidlertid ikkje nemne orda Israel eller Jerusalem. I staden seie ”det andre landet” og ”den heilage byen”. Dei måtte vise varsom framtreten og ikkje demonstrere med kross som kristent symbol på kroppen. Det kunne provosere. George Andrea hadde inga kross å bere rundt halsen, så eg var glad eg kunne gje han krossen min, som takk for meg, då eg forlet Syria.

Sist eg hørde om han, bar han framleis denne!

Kyrkjene i Syria hadde vore ein respektert minoritet sidan det blomstrande kyrkjelivet i Antiokia (Les App 13). Det var her ”dei troande først vart kalt kristne”.

(Antiokia var tidlegare ein del av Syria, men ligg no i dagens Tyrkia.) Av godt og vel 17 millionar innbyggjarar i 2003 var 86% muslimar, 3% drusarar, 9% kristne og 2% med anna religionstilkytning.

Dei fleste kristne var arabarar, men det fantest også ei stor armensk gruppe. Antall kristne var synkande grunna emigrasjon.

Eg var heldig å vitje fleire kyrkjer og kyrkjelydar i Syria. Ved St. Georgsklosteret like ved Homs, leia Arkimandritt fader Athanasius arbeidet med å spreie ”den glade budskapen” til den syriske befolkning.

Kvart år solgte dei fleire tusen biblar og ”bibel-utdrag” i klosteret. Dei få ortodokse munkane som var der dreiv ei utstragt kristendomsopplæring i om lag 40 landsbyar i området kring klosteret, i ”Nasareardalen”, som muslimane kalte distriktet. George Andrea kjørde titt og ofte til klosteret med biblar og kristne bøker, særleg innretta mot barn og unge.

Det gamle klosteret har ei historie tilbake til før Muhammed si tid. Då heldt eit eremittkloster til her. Ei pakt frå det sjuande århundret sikra at klosteret ikkje skulle røyraast når muslimane inntok landet.

Den eldste kyrkja som var intakt og i bruk var frå 1200-talet. Den var dårleg opplyst, men godt nok for meg til

fortsetter neste side ►

FRA DEN ORTODOKSE KATEKISME (15)

Forfattet av den hellige metropolitten Filaret av Moskva,
og godkjent av den hellige synode i den russiske kirken.

* * *

12. ARTIKKEL:

OM "LIVET I DEN KOMMENDE VERDEN"

Det er det liv som kommer etter de dødes oppstandelse og Kristi dom over all verden. Det livet vil for de troende, for dem som elsker Gud og som gjør det gode, være så salig og lykkelig, at vi ikke nå kan gjøre oss en forestilling om hvordan det blir. "For det er ennå ikke åpenbart hva vi skal bli" (1 Joh 3:2). "Jeg kjenner et menneske i Kristus – om han var i legemet, vet jeg ikke, eller utenfor legemet, vet jeg ikke, – sier apostelen Paulus, – han ble rykket inn i paradiset og hørte usigelige ord som det ikke er et menneske tillatt å tale" (2 Kor 12:2-4).

Denne salighet har sitt utspring i be-
skuelser av Gud, i lyset og herligheten, og fra foreningen med Ham: "for nå ser vi i et speil, i en gåte; men da skal vi se åsyn til åsyn; nå kjenner jeg stykkevis, men da skal jeg kjenne fullt ut, liksom jeg også er fullt ut kjent" (1 Kor 13:12) "Gud skal være alt i alle", (1 Kor 15:28).

Og legemet skal også få del i sjelens salighet. Det skal forklares i det guddommelige lys, slik Jesu Kristi legeme ble det ved Hans forklarelse på Tabor berg. "Det såes i vanære, det skal oppstå i herlighet" (1 Kor 15:43). "Og liksom vi har båret den jordiske (dvs. Adams) bilde, så skal vi og bære den himmelskes (dvs. Kristi) bilde" (1 Kor 15:49).

Men alle skal ikke ha samme grad av salighet. Det blir forskjellige grader av salighet, alt etter som man har bestått kampen her i denne verden i tro, kjærlighet og gode gjerninger., for "en glans har solen, en annen månen, og en annen stjernene, for den ene stjerne skiller seg fra den andre i glans. Så er det også med de dødes oppstandelse." (1 Kor 15:41-42).

Men hva da med de vantro og ugudelige? De skal overgis til den evige død eller med andre ord, til den evige ild, den evige pine, sammen med djevelen. "Og dersom noen ikke var oppskrevet i Livets Bok, ble han kastet i ildsjøen" (Joh.åpenb. 20:15). "Dette er den annen

død" (v.14). "Gå bort fra meg, dere forbannede, til den evige ild som er beredt for djevelen og hans engler" (Mt25:41). "Og de skal gå bort, disse til den evige pine, men de rettfærdige til evig liv" (v.49). "Det er bedre at du går enøyet inn i Guds rike, enn at du har to øyne og kastes i helvete, hvor deres orm ikke dør og ilden ikke slukkes" (Mk 9:47-48).

Men hvorfor skal da synderne behandles så strengt? Det er ikke fordi Gud ønsker at de skal gå fortapt, men de går fortapt ved sin egen skyld "fordi de ikke tok imot kjærligheten til sannheten så de kunne bli frelst" (2 Thess 2:10). Og tanken på døden, oppstandelsen, den ytterste dom og den evige salighet og den evige pine kan være nyttig for oss. Disse betraktningene kan hjelpe oss til å holde oss fra synd, og frigjøre oss fra hang til de materielle goder, de trøster oss når vi taper de timelige godene, de oppmuntrer oss til å bevare sjel og legeme i renhet, til å leve for Gud og med evigheten for øyet, og på den måten strebe etter å oppnå den evige salighet. ☞

► forts. av "Ettertanke":

å kunne sjå den vakre utskårne ikonostasen og dei gamle ikonar måla i "Aleppo"-tradisjonen.

Ei nyare og større kyrkje var oftare i bruk. Heldig som eg var fekk eg husly i klosteret og hadde glede av å fylgje fleire gudstenester.

Songen ved morgongudstenesten som var halden i "gamlekyrkja" var umåteleg vakker. Både unge gutar og jenter frå landsbyane ikring var med og song saman med munkane. Munkane var stolte av at Hl. Romanos Meloden kom frå Homs-distriktet.

Folk strøymde til klosteret. Særleg ungdomar. Eg traff nokre av dei som ofte kom i helgene for å "hente styrke", som dei sa.

Fram til om lag 1993 var klosteret meir ein "turistattraksjon", og det fantst ikkje eit einaste Ny-Testamente

i området! Der var ikkje noko åndeleg kraft, sa fader Athanasius. Bygningane trengte sårt vedlikehald og presten hadde nok med å gjere sin "business". Det var alt.

I 2003 var den ortodokse kristendomen ført attende og godt forankra. Det var eit hardt arbeide for dei få munkane som dette kvilte på. Når eg vitja dei var det verkeleg ei levande kyrkje der!

Ved alle kyrkjelege festdagar kom hundrevis frå fjern og nær. I 15 leirveker frå mai til september var klosteret fylt til randen av ungdomar. Kvar veke kom frå 80 – 200 unge for å høyre Guds Ord og for å delta i gudstenestelivet, samstundes som dei måtte hjelpe til med praktisk arbeid. Nokre kom attende år etter år. Kvar sommar kunne mellom 600 – 1500 born og unge verte døypte ved klosteret. Dei fekk opplæring i mange sider ved det kristne liv. I

landsbyane fekk born kristendomsundervisning frå 6 års alder til dei var 15. Tilsaman var 7000 i bibelopplæring når eg vitja dei. Prestestudentar heldt til i to år ved klosteret før dei skulle halde fram med presteutdanninga si i Libanon.

Eit par av munkane snakka litt engelsk, og vi skulle halde kontakt pr. e-post. Utallige gongar har eg forsøkt å sende helsing, men har ikkje lukkast nå dei.

Slik situasjonen i Syria har utvikla seg, med dei uhyrleg grusomme hendingane ein som nordmann vanskeleg kan unngå å få med seg via nyhende i radio og fjernsyn, er det ikkje fritt for at eg er bekymra for mine/våre ortodokse brør og systre i den kristne "Nasareardalen" ved Homs.

Eg freista kontakte bibeldistributøren stasjonert i Beirut for å høyre om han veit korleis stoda er hos dei kristne

► forts. av "Ettertanke":

i Syria i dag. I skrivande stund har eg ikkje lukkast få svar.

Guds Ord endrar livet til det menneske som søker Gud med oppriktig hjarte.

Måtte det nå ut til alle som lengtar etter det.

Og vi – som har tilgang til Guds Ord både gjennom syn og hørsel – gjennom bibellesning og gudstenes-tedeltaking – må ikkje la Ordet støve ned eller tilslørast. Vi må late opp hjarto våre slik at Gud kan nå oss med sin budskap. Det hjelper ikkje å ha biblar i fleng om ein ikkje fordjuper seg i Den Heilage Skrifter, slik at Ordet kan modnast i oss og bli den rettesnora det er meint å vere!

"HAN ELSKER DEM"

*Et land det er som gjerne glemmes,
Et folk det er som stadig hemmes,
Skjønt i nåden det forfremmes,
For Gud elsker dem!*

*Mykere enn vinder svaler,
Stillere enn stjerner daler,
Sterkere enn ørknar taler,
Se, Gud elsker dem!*

*Til de mange islams ledere,
Til de dømt overtredere,
Til de strevsomme forbedere,
Si; Gud elsker dem!*

*Gjennom løftet i Guds skrifter,
Guds historiske bedrifter
Og den fred som korset stifter,
Vit, Gud elsker dem!*

*Med den bønn som alt forklarer,
Med den makt som trosser farer,
Med den kjærlighet som varer,
Vis, Gud elsker dem!*

*For de fremmede nomader,
For de fjerne land og stader,
For Arabias myriader,
Pris Guds kjærlighet! "*

*Ukjent engelsk dikter fra misjonsmar-
ken, oversatt av Egil A. Wyller 1992*

*For Kyrkjelydsbladet i
Hl. Nikolai Ortodokse kyrkjelyd,
fredag 6. april 2012
Inger-Johanne Kjøde Enger*

BOKOMTALE:

OM Å IKKE BLI SNYTT
FOR EN BIBEL!

THE ORTHODOX
STUDY BIBLE

Thomas Nelson Publ.
2009 USA

1984 sider

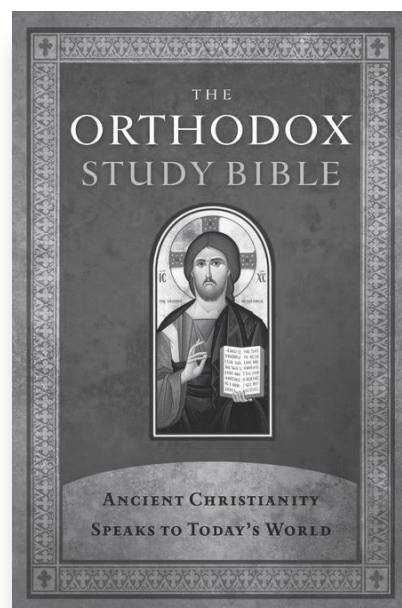
* * *

Da første del av The Orthodox Study Bible kom ut i med Nytestamentet og Psalteret var vi mange verden over som stilte oss i kø med ønsket om en komplett ortodoks bibel. Utgiveren var amerikanske Thomas Nelson Publ.

Som kjent har den ortodokse bibelens Gamle testamentet 10 «bøker» som ikke finnes i en «vanlig» norsk luthersk bibel og den romersk-katolske er også temmelig redusert i antall bøker. På sett og vis kan vi si at med de to sistnevnte bibler blir alle verdens folk «snytt» for en komplett, hellig tekst som er en rettesnor og grunntekst for vår tro og Kirkens hellige Tradisjon fra kirkefedrenes dager.

Et annet viktig poeng er at The Orthodox Study Bible baserer seg på Septuaginta, en oversettelse fra hebraisk til gresk gjort av de 70 fremste jødiske lærde før Jesu tid. Den ortodokse kirke lærer at siden denne teksten, også kalt «LXX», er oversatt etter guddommelig inspirasjon og kraft, et tegn på Helligåndens virke, så er den ufeilbarlig og den eneste rette (eller riktige) bibelteksten. Verd å merke seg er at Septuaginta er den bibelteksten Jesus og disiplene forholdt seg til og som Jesus selv siterte fra og refererte til!

Et godt eksempel på ulikheter er Jesajas 7:14, hvor den hebraiske grunnteksten sier «en ung kvinne vil unnfange og føde en sønn», mens Septuaginta sier «en jomfru vil unnfange» osv. Ny-



testamentet følger Septuaginta i Matteus 1:23. Når dette var hva Jesus selv forholdt seg til hvorfor skal ikke vi gjøre det samme? Skal vi «overprøve» Jesus selv?

Sett fra en vitenskapelig, ikke minst historisk, synsvinkel er nyoversettelser av grunntekstene av stor betydning. De kan fortelle mye, blant annet funnene i Qumran (Dødehavsruller) og Nag Hammadi (Egypt – en interessant koptisk tekst) gir viktig informasjon, også bekræftelser på andre manuskriptfunn. Men de kanoniske tekstene i Septuaginta er Guds åpenbaring og uforanderlig.

The Orthodox Study Bible har dessverre ikke fortsatt med å trykke alle sitatene av Jesus med rødt, som i NT-utgaven. Det er et stort minus. Det samme er tilfellet for stikkordsregisteret som er langt mer omfattende og oversiktlig i NT. Der kan man lynraskt finne frem til skriftstedene på en enkel måte! Den er på engelsk og med alle kommentarene til skriftstedene skrevet og godkjent av både høye hierarker og vitenskapsmenn i Kirken og ulike universiteter, kan en ortodoks kristen bibelleser føle seg trygg på at med The Orthodox Study Bible kan vi si på amerikansk vis: «You can't go wrong!».

Erik O. Paulsen

EN PILEGRIMSREISE TIL HELLIGE STEDER I SERBIA

Den ortodokse Kirke i Norge arrangerte i slutten av april en pilgrimsreise til Serbias hellige steder i tiden 28. april til 9. mai. Reisefølge som dro fra Oslo talte 22 personer, og vel fremme i Beograd sluttet flere serbere seg til følge. Belka Korshavn fra hellige Nikolai menighet i Oslo hadde lagt opp reiseruten i samarbeid med f. Johannes som var reisens leder, og hun ordnet alt det praktiske som fulgte med.

Vi ankom nonneklosteret Rakovica i Beograd lørdag kveld og tok inn på klosterets gjestehus. Serbias høyt respekterte patriark Pavle, som hadde den vanskelige oppgaven å lede den serbiske kirken gjennom krigen med Nato, ligger begravet her. Han døde 95 år gammel i 2009. Søndag morgen var vi tidlig oppe for å ta del i liturgien. Kirken var full, og feiringen flott.

Vi fikk opplyst at hl. Nektarios av Aeginas relikvier besøkte klosteret denne dagen, og vi gledet oss over å få være blant dem som fikk ære dem. Klosteret hadde et gjestehus hvor vi bodde og spiste alle måltider. Kvinnene som jobbet der viste stor gjestfrihet og bød på god serbisk mat av alle slag.

Søndag ettermiddag besøkte vi St. Stefans kloster Slanci. Klosteret ble bygget på slutten av 1400 tallet av en av Serbias mange konger som ble munk og senere helgenkåret. Som mange andre klostre og kirker i Serbia ble hl. Stefans kloster ødelagt av tyrkerne, men bygget opp igjen. Igumen Andrej tok vel imot gjestene fra Norge. – Vi reiste videre med buss til ikonmaler Blagoje og konen Valentina Ninkovic som bor i Beograd. Blagoje har malt freskene i den vakre klosterkirken i Hurdal viet til Den Hellige Treenighet og hl. Trifon. Det ble gjensynsglede og bevertning på serbisk vis i parets flotte have. – Før kvelden var omme besøkte vi hl. Sava kirken i sentrum av Beograd. Denne enorme minnekirken ble påbegynt i 1935. Den er bygget på stedet hvor relikviene av hl. Sava ble brent av tyrkerne 1552. Hl. Sava er regnet som Serbias viktigste helgen og grunnlegger av den ortodokse kirke i Serbia. Han var landets første erkebiskop. Han var født prins Rastko Nemanja, sønn av Stefan Nemanja som grunnla den serbiske stat. Prins Rastko



Inngangen til Rakovica klostret i Beograd

dro hjemmefra som ung for å bli munk på fjellet Athos i Hellas. Der fikk han navnet Sava etter den hellige Sabbas. I 1197 kom faren til Athos for å hente sønnen tilbake til Serbia. Turen endte med at også faren ble munk der. Far og sønn flyttet så til det forlatte Hilander klostret som de restaurerte og som ble et sentrum for monastisk liv i Serbia på den tiden. Faren, hl. Simeon, døde i Hilander klostret. Sava returnerte til Serbia i 1207, og bragte med seg farens hellige relikvier til Studenitsa klostret som faren hadde bygget, og som Sava ble åndelig leder for. Hl. Sava døde i 1235. Hans relikvier ble flyttet til Milesevo klostret. Mange mirakler skjedde i dette klostret som en følge av det, noe som var viden kjent. Historien forteller at både jøder og tyrkere oppsøkte klostret for å be til hellige Sava om hjelp. Sava ble av den grunn røvet fra Milesevo klostret 360 år senere av tyrkere, og bragt til Beograd for å brennes. – Det serbiske folk donerte store summer for å bygge minnekirken. I følge guiden vår ble pengene stjålet av nazistene under 2. verdenskrig. Deretter sørget kommunistene for at byggingen ble stoppet. Kirken ble omgjort til garasje under kommunistene. I 1986, 6 år etter Titos død, fikk kirken tillatelse til å restarte byggingen; etter gjentatte appeller fra patriarken. Fremdeles gjenstår mye arbeid og etter hva vi

fikk opplyst har russerne nylig donert store summer for å fullføre kirken.

Mandag 30. april besøkte vi klosteret Lelic hvor relikviene til en annen høyt æret helgen i Serbia, Nikolai Velemirovic. Han døde i Amerika i 1956. Han er blant annet forfatter av verket "Prologen fra Ochrid". Hans ufordervede legeme ble bragt fra USA til kirken han selv bygget på farens tomt. For ca 20 år siden ble det grunnlagt et kloster der. Også her tok en vennlig igumen imot oss. Vi besøkte et lite museum med interessante dokumenter, bilder og eiendeler fra hl. Nikolais liv.

Celje er et nonnekloster som ligger i nærheten av Lelic. Der var Justin Popovic internert/fengslet av det kommunistiske regimet til han døde 1979. Han er helgenkåret og regnes for å være blant nåtidens største dogmatikere i den ortodokse kirken i Serbia. Han var antikommunist og måtte forlate jobben som professor på universitet. Han skrev til gjengjeld mange viktige teologiske bøker i klosteret. Noen av hans taler er også tilgjengelige på Youtube.

1 mai reiste vi til fjellkjeden Ovar Kablar. Vi tok inn på et koselig pensjonat og brukte det som base for besøk til flere av klostrene i området. Guiden fortalte oss om 9 klostre, og at Ovar Kablar i sin tid ble kalt det hellige fjell i Serbia. Det første vi besøkte var viet til Guds Mors innføring i Tempelet, og her bodde det 16 nonner. Hl. Nikolai Velemirovic hadde hjulpet til med å gjenoppbygge klosteret. Vi fortsatte oppover langs en vakker elv til hl. Nikolais kloster med kirke fra 1400 tallet. Etter å ha passert en bekmørk tunnel til fots, fant vi hl. Johannes Døperens kloster. Den unge presten Makarie var klosterets igumen. En eldre munk Simon, kom ut for å hilse på oss med overstrømmende hjertelighet og glede.

Igumenia Naoma i Guds Moders Hensovnelses kloster like ved, gjorde også stort inntrykk på oss. Hun hadde vært eneste nonne på denne fjelltoppen i 3 år for å gjenoppbygge det forlatte og ødelagte klosteret. Hun bodde i en liten hytte, mens hun satte i gang arbeidet med å bore etter vann, lage vei,

bygge kirke og andre nødvendige bygninger. To andre nonner var kommet til og to påfugler hadde også fått sitt hjem der. Senere fikk vi vite at denne modige nonnen var viden kjent i Serbia for sitt arbeid for Gud. Etter matutin ble vi traktert med frokost, og en av pilgrimene med arabisk som morsmål sang "Kristus er oppstanden" på arabisk til igumenias store begeistring.

Turen gikk videre til klosteret hvor patriark Pavle ble tonsuret til monk. Klosterkirken der ble bygget i 1601.

Onsdag ettermiddag kom vi til Mileseva klosteret hvor hl. Savas relikvier ble bevart i over 300 år før de ble røvet og tatt til Beograd. Klosteret skulle snart feire 800 års jubileum. Klosteret har en nydelig kirke med svært gamle fresker. Den hvite engelen på Kristi grav som møter myrrabærerskene med nyheten om at Kristus er oppstanden, er regnet for å være Serbias mest kjente freske (*malt i 1228*). Vi gledet oss over å få delta på akakist til hl Sava sammen med de 10 nonnene som bodde der. Klosteret ble ødelagt av tyrkerne som okkuperte Serbia i ca 500 år, til år 1912, og restaureringsarbeid pågikk fortsatt.

Djurdevi Stupovis kloster i nærheten av byen Novi Pazar er fra 1200-tallet. Det har vært på Unescos Verdensarvliste siden 1979. Vi fikk ved Guds nåde ære de myrraduftende relikviene av kong Stefan Dragutin der, kongen som senere ble munken Theoktist. Mange av de serbiske kongene var sterkt troende kristne som i stedet for å bygge seg palasser grunnla klostre.

Torsdag ettermiddag på vei til Studenitsa klosteret, stoppet vi ved den vakre klosterkirken i klosteret Nova Pavlica. Klosterets eneste nonne, Katarina, hilste oss velkommen og gav oss innføring i kirkens og klosterets historie. Moder Katarina malte ikoner og fresker som kan ses på web siden: www.manastirnovapavlica.blogspot.com

Vi dro videre til det vakre Studenitsa klosteret. Fredag morgen deltok vi i liturgien og fikk også gleden av å ære hl. Savas far Simeon, bror Stefan den førstekronede av Serbia og mor Anastasia

relikvier i kirken der. Igumen Tikon inviterte oss på kaffe etter liturgien.



Hl. Savas izpostnitsa, anbefales ikke for folk med høydeskrekk.

Så bar det til fots, opp i fjellet til hl. Savas eremitthule (*izpostnica*). Hl. Sava var igumen i Studenitsa i 8 år fra 1208. Hulecellen ble bygd for at han skulle kunne trekke seg tilbake, og for å skrive klosterets typikon. Stedet bestod av huler høyt oppe i en bratt fjellside hvor det var bygget en liten kirke. I nyere tid var det murt opp et "hus" i 4 etasjer på en liten fjellhyll over et stup. Stedet var spektakulært, utilgjengelig og farlig. Ikke noe å anbefale for dem med skrekk for høyder.

Trygt tilbake på gjestehuset samme kveld, spilte musiker Stanisja Bogoevitj på strengeinstrument "gosle" for oss. Sangene hadde tekster skrevet av hl. Nikolai Velemirovic som sangeren kjente da han var ung.

Faren til Sava bygde Studenitsa, Sava bygget Zica klosteret som ble sentrum for det nyopprettede erkestiftet. Klosteret var ferdig i 1230. Nonnene mottok oss med stor gjestfrihet, og vi ble traktert på beste vis i klosterets vakre trapeza. I nærheten av Zica klosteret lå også verkstedet til treskjærerene som laget ikonostasen i Hurdal klosteret. Det ble et gledelig gjensyn mellom gode venner av f. Johannes, fader Serafim, og ekteparet Svein og Kirsten Sandvold som har utført utsmykningsarbeid i klosteret.

Neste stopp denne dagen var Kamenac klosteret viet til Guds Moder. Inne på klosterets kirkegård ligger Militisa Terzic begravet. Hun var medlem i hl. Nikolai menighet i Oslo i mange år. F. Johannes forettet parastos på graven hennes. Militisa hadde hjulpet klosteret med store donasjoner, og hun ønsket å bli gravlagt der.

Hl. Georgs kirke i byen Oplenac ble bygget av kong Petar før 1. verdenskrig.

Her deltok vi på slava for hellige Georg på hans festdag 6 mai. Kirken er berømte for sine vakre mosaikker. Biskop Jovan av Shumadia forettet gudstjenesten denne søndagen og han ble begeistret da han hørte at han hadde besøk av arkimandritt Johannes fra Norge, og han inviterte straks fader Johannes og f. Serafim til lunsj.

Mandag besøkte vi Kristi Himmelfarts kirke i Beograd.

Også her ble nyheten om ortodokse pilegrimer fra Norge møtt med glede. F. Johannes ble invitert til å feire liturgi neste dag sammen med prestene f. Arsenie og f. Mikael. Tirsdag morgen var kirken full av folk selv om det var hverdag og grytidlig. Fader Serafim sang sine ektenier med vakker stemme på norsk, og fikk gjensvar fra to serbiske sangere på slavisk (*en av de mest kjente serbiske kirkesangerne, Aksentievic, holder til der*). Etter liturgien spiste vi frokost i menighetens hus, og så ble fader Johannes intervjuet på serbisk radio.

Vi fortsatte til hl. Markuskirken som feiret slava for hl. Markus. Patriark Iri-neus feiret liturgi der. Hele reisefølge ble velsignet av patriarken.

Før vi forlot Beograd besøkte vi domkirken og patriarkatet (hvor vi også handlet kirkeutstyr). Vi vandret i Kalemegdan borgen, og om kvelden spiste vi middag på elvebredden der elvene Sava og Donau møtes. Etter alle disse gledelige opplevelsene drog vi tilbake til Rakovica klosteret for å pakke sakene, og for å ta farvel med folkene på gjestehuset, og vår kunnskapsrike guide Vladimir Markovic.

Vi følte oss alle beriket av denne turen. Vi opplevde å bli tatt imot med åpne armer, vennlighet og kjærlighet. Og vi hadde hele tiden fokus på det nådefulle nærvær på de hellige stedene, selv om programmet til tider kunne være vel fullpakket og strabasiøst.

En stor takk til Belka Korshavn som gjorde denne viktige turen mulig.

Ingunn Irene Knutsen
Kristi Forklarelses menighet,
Stavanger

BETRAKTNINGER OVER DEN GUDOMMELIGE LITURGIEN

av Nikolai Gogol

* * *

Med røkelsesketten i hånden går diakonen for å fylle Kirken med røkelse og motta Herren når han kommer. Med dette påminner han oss om at vi må rense våre sjeler så vi kan motta Evangeliets vellukt. Presten ber i alterrommet en stille bønn om at lyset fra den guddommelige Visdommen må skinne i våre hjerter, og om at vår forstands øyne må åpnes, slik at vi forstår Evangeliets budskap. Forsamlingen ber også om at det samme lyset må skinne i hjertene som forbereder seg til å lytte. Diakonen ber presten om velsignelsen, og får svaret: "Må Gud gi deg, det gode budskaps forkynner, på den hellige, ærede og høylovede apostelen og evangelistens (navnet) forbønner, ord med stor kraft til å forkynne sin elskede Sønns, vår Herre Jesu Kristi Evangelium". Deretter går han ut på ambonen, foran ham går en hjelper med et lys, det er symbol på Kristi altopplysende lys. Presten sier til folket: "Visdom!" La oss lytte til det hellige evangeliet. Fred være med dere alle!" Koret svarer: "Og med din ånd!" Dermed begynner diakonen lesningen.

Med fromt bøyde hoder, som om de lyttet til Kristus selv som talte fra ambonen, forsøker alle å motta i hjertene det hellige ordets sæd, som den himmelske Sømmannen selv sår gjennom sin tjeners lepper. Ikke med hjerter som Frelseren liknet med ordet ved veikanten, hvor fuglene spiser opp sæden som faller der – fuglene, det er de onde tankene som flakker omkring. Ikke med den slags hjerter, som Han liknet med steinjord, hvor det bare er på toppen det er et jordlag, som selv om de mottar ordet, så slår det ikke rot, fordi det ikke er noen dybde i hjertene. Heller ikke med slike hjerter som Han liknet med urensset jord, full av torner. Riktignok tar den imot sæden, men det vokser opp tistler sammen med hveten. – Tornene, det er timelig arbeid, bekymringer og adspredelser, urene forlokkelser, verdens dødelige liv med dets bekvemmeligheter, som



kveler skuddet som nyss har begynt å gro, og sæden forblir uten frukt. Men de forsøker å motta det med slike hjerter som Han liknet med den gode jord, som gir frukt, - noen i hundrefold, noen i sekstifold og andre i tretifold, - med slike hjerter som, når de går ut av Kirken, lar det vokse i hjemmet, i familien, i tjenesten, i arbeid og hvile, i glede og i samtaler med andre mennesker, og i seg selv. Kort sagt, hver troende forsøker å lytte og handle som den mann Frelseren liknet med en som bygde sitt hus, ikke på sandgrunn, men på fjell, slik at når regn, flom og alskens ulykker rammer ham, så skulle likevel hans hus stå urokkelig, som en fjell-festning. Etter at evangeliesningen er slutt, sier presten fra alteret til diakonen: "Fred være med deg, Evangeliets forkynner!" Forsamlingen hever hodene, og i følelsen av takknemlighet synger de sammen med koret: "Ære være Deg Herre, ære være Deg!" Presten mottar Evangeliet fra diakonen i kongeporten, og stiller det på altertronen. Ordet kommer tilbake til Gud etter at det har utgått fra Ham. Alteret, som forestiller den himmelske stad i det

høye, skjules for øynene: kongeporten lukkes og forhenget trekkes for. Dette er et tegn på at det ikke finnes noen andre dører til himmelriket enn dem som Kristus åpner, og at det bare er med Ham det er mulig å gå gjennom dem: "Jeg er døren" (Joh. 10,9).

Her var vanligvis stedet for prekenen i kristendommens tidligste tider, den var jo en forklaring og fortolkning av evangelieteksten. Men da prekenen i vår tid for det meste er over andre tekster, og ikke tjener som forklaring til evangelieteksten, er den flyttet til slutten av liturgien, for ikke å ødelegge den harmonisk oppbygde ordningen i liturgien.

Lik en engel, som vekker folket til bønn, går diakonen ut på ambonen for å vekke folket til bønn, enda sterkere og inderligere: "La oss si av hele vår sjel og av hele vår forstand. la oss si!" kaller han idet han løfter orariat med tre fingrer. Og alle ber inderlig i sitt sinn, og sier: "Herre, forbarm Deg!" Bønnen blir intensivert med et trefoldig kall om forbarmelse. Diakonen kaller atter til å be for alle mennesker som befinner seg i alle kall og tjenester. Han begynner med de øverste, der hvor menneskene har det vanskeligst, hvor anstøtsstenene er størst og hvor Guds hjelp trengs mest. De bedende vet hvor manges vel som er avhengig av at de øverste makter oppfyller sine plikter ærefult, og de ber inderlig om at Gud må gi dem forstand, og lede dem til å oppfylle sitt kall på rett måte, og at Han må gi dem all styrke til å gjennomvandre den jordiske livsbane på hederlig måte. dette ber de inderlig om mens de sier: "Herre, forbarm Deg!" – ikke en gang, men tre ganger. Hele denne bønnekjede kalles den forsterkede ektenien, eller den inderlige bønns ektenie. Samtidig ber presten inderlig om at disse forsterkede bønner må bli vel mottatt. Hans bønn kalles den inderlige ektenies bønn.

fortsetter neste side ►

PILEGRIMSTUR TIL HELLIGE STEDER I GEORGIA OKT. 2012

Vi planlegger en pilegrimstur til Georgia, et av de aller eldste kristne land i verden. Den ortodokse kristne kulturen der er utrolig rik og ukjent for oss. I samarbeid med den georgiske diakonen Irakli i København og en georgisk dame som lenge bodde i Stavanger med sin mann og kontakter

i Georgia har vi laget et foreløpig opplegg (se nedenfor).

Turen vil bli i begynnelsen av oktober.

De som er interesserte kan ta kontakt med f. Johannes.

DAY 1. TBILISI (*the capital of Georgia*)

DAY 2. MTSKHETA
(*old capital of Georgia*)

Svetitskhoveli Cathedral, the most important cathedral in Georgia for being the place where the bishops are ordained and the holy chrism being prepared. Place, where St Sidonia with
fortsetter neste side ►

Hvis det den dagen er ihukommelse av hensovne, følger her ektenien for de døde, etter den forsterkede ektenien. Med orariet i tre fingre kaller diakonen til bønn for Guds hensovne sjeler. Han nevner dem alle ved navn, og ber om at Gud må tilgi dem enhver synd, bevisst eller ubevisst, og om at Han må la deres sjeler få bo der hvor de rettferdige hviler. Her ihukommer all de forsamlede sine egne kjære avdøde, og sier inni seg "Herre, forbarm Deg!" tre ganger etter hver av diakonens påkallelser. "Om Guds nåde" sier diakonen, "det himmelske Riket og syndenes forlatelse ber vi om for dem hos Kristus, vår Konge og Gud." Folket sier, sammen med koret som synger: "Gi det, Herre!" Imens ber presten i alteret om at Han, som overvant døden og skjenket liv, selv må gi sine hensovne tjeneres sjeler hvile på lysets og hvileens sted, der hvor sykdom, sorg og sukk ikke finnes. Mens han i sitt hjerte ber om tilgivelse for deres synder, sier han høyt: "For Du, Kristus vår Gud, er Dine hensovne tjeneres oppstandelse, hvile og ro, og Deg ærer vi, sammen med Din evige Fader og Din Allhellige, gode og livgivende Ånd, nå og alltid, og i all evighet". Koret svarer med et fortrøstningsfullt "Amen!". Diakonen begynner katekumenenes ektenie.

Selv om det i våre dager sjeldent finnes noen som ikke har mottatt den hellige dåpen, og som befinner seg i katekumenenes rekke, så tenker de tilstedeværende på hvor fjernt de selv står fra troen og gjerningene til dem som i de første kristne tider ble funnet verdige til å være tilstede ved kjærlighetens måltid. De ser hvordan de så og si bare er kalt av Kristus, men ikke har tatt Ham inn i selve livet.sitt. De bare

hører Hans ord med forstanden, men lar dem ikke gå i oppfyllelse, de tenker også på hvor kald deres tro er, for de har ikke den kjærlighet som tilgir en bror alt, den kjærligheten som smelter sjelens hardhet. De ser også, at selv om de er døpte med vann i Kristi navn, så har de ikke oppnådd den åndelige gjenfødselen, foruten hvilken troen er for intet å regne, ifølge Frelserens egne ord: "Uten at noen blir født av vann og Ånd, kan han ikke komme inn i Guds Rike" (Joh. 3,5). Når de tilstedeværende tenker på dette, stiller de seg bedrøvet i katekumenenes rekke, og på diakonens kall: "Katekumener, bed til Herren!" roper de fra hjertets dyp: "Herre, forbarm Deg!"

"Troende", kaller diakonen – "la oss be for katekumenene, om at Herren må forbarme seg over dem, om at Han må opplyse dem med sannhetens ord og om at Han må åpne rettferdighetens Evangelium for dem, om at Han må forene dem med sin hellige, katolske og apostolske Kirke, om at Han må frelse dem, forbarme seg over dem, beskytte og bevare dem ved sin nåde."

Og da de troende føler hvor lite verdige de er til å bli kalt troende, ber de for seg selv, samtidig som de ber for katekumenene, og på hver enkelt av diakonens påkallelser roper de inni seg sammen med koret: "Herre, forbarm Deg!" "Katekumener, bøy deres hoder for Herren!" Alle bøyer hodet og sier inni seg: "Til Deg, Herre!"

Presten ber stille for katekumenene og for dem som i sjelens ydmykhet har stilt seg i deres rekke. Han ber denne bønne. "Herre vår Gud, Du som bor i det høye og ser ned til de ringe, Du som sendte Din enbårne Sønn,

vår Herre Jesus Kristus, for å forløse menneskeslekten, se til Dine tjenere, katekumenene, som bøyer hodet for Deg. gjør dem i behagelig tid verdig til gjenfødselsens bad, syndenes forlatelse og uforgjengelighetens kledning. For en dem med din hellige, katolske og apostolske Kirke, og regn dem med til din utvalgte hjord, slik at også de kan lovprise Ditt høytærede og herlige navn, nå og alltid, og i all evighet!" Koret synger: "Amen!" Som et minne fra den tid da man i oldkirken sendte ut katekumenene av Kirken, roper diakonen høyt: "Katekumener, gå ut!" Deretter hever han stemmen for annen gang: "Katekumener, gå ut!" Og så for tredje gang: "Katekumener, gå ut! Ingen katekumener må bli igjen. Alle troende, la oss atter og atter be i fred til Herren!"

Ved disse ordene bever alle, for de føler sin uverdighet. De kaller inni seg på Kristus, Han som jaget selgerne og de skruppelløse pengevekslerne, som hadde gjort Hans helligdom til en markeds plass, ut av tempelet, og de troende streber etter å jage ut katekumenen, som ikke er beredt til å være tilstede i helligdommen, ut av sin sjels tempel. De kaller på Kristus selv, at Han må oppreise troen i dem, så de blir regnet med til den utvalgte flokk, så de kan oppfylle apostelens bud: "Bli også dere oppbygget som levende stener til et åndelig hus, et hellig presteskap." (1. Peter 2,5). Og bli regnet med til de samme troende som var tilstede ved liturgien i kristendommens første århundrer og hvis ansikter nå skuer ned på dem fra ikonostasen. Og idet de omfavner alle med blikket, kaller de dem til hjelp, som brødre som ber i himmelen – for de hellige handlingene begynner snart. De troendes liturgi begynner. 

Christ's robe (*wearied by Christ during His crucifixion*) in her hands is buried. There is a monastery at this place and there will be possibility to meet and talk to the monks there. After short prayer, everyone will be anointed by oil from the candle placed in front of the place where Christ robe is buried.

Thereafter we will visit nuns' Samtavro monastery located nearby. At this place St Nino (*Equal to the Apostles and the Enlightener of Georgia*) lived in IV century. Here the first Christian king St Mirian and queen St Nana of Georgia are buried. We will meet local nuns and hear from them about history of the monastery.

Visiting the Jvari Monastery, one of the earliest and unique examples of dome-cross shaped churches dated from VI-VII cc. It is located at the mountain. Here one can enjoy with unforgettable views over Mtskheta.

DAY 3. KUTAISI *and the region*
Gelati monastery (10 km) with its unique mosaics – the most important cathedral in the western Georgia, the burial place of the most prominent Georgian king St David the Builder (XI-XII AD). Here well-known medieval Georgian Academy of Science (XII AD) is located. We will meet local monks and will hear the history about the monastery from them.

Motsameta (*the Martyrs*) monastery (4km) with the holy relics of VII century martyrs – St David and Constantine. They were martyred for Christ during the Arab invasion of Georgia. The monastery carries their names and is located at the cliff surrounded by Tskaltsitela river.

Visiting a museum (7 km) in Kutaisi, where the unique archeological findings are kept.

Free time for the city-tour.

DAY 4. TRIP TO ZUGDIDI (120 km)
Zugdidi museum, where the holy Theotokos' cloth is kept in special place, which, as the rule, is opened only once a year, but as the special case it will be opened for us.
Jikhety Nunnery (70 km), which never ceased functioning, even during the Soviet period. Visiting local museum,

where one can see the historical photos of the monastery and its life. Here we will have a possibility to taste local – West Georgian – cousin prepared by the nuns.



DAY 5. VARDZIA (190 km)
On the way to Vardzia we will visit Borjomi – city with famous natural springs.

Vardzia, XII century King (Queen) St Tamar's unique monastery complex in the caves with the frescos of her. If time allows and if not tired, we could visit Safara monastery complex with the oldest frescos and beautiful views.

DAY 6. TBILISI (130 km)
Pilgrimage to main churches: The Trinity Cathedral (*possibility to participate in the Divine Liturgy served by the Patriarch of Georgia*), Sioni Cathedral (*the resting place of Holy Apostle Thomas' skull and St Nino's cross*), Anchiskhati – the oldest church in Tbilisi.

Visiting the city museum, where old and unique icons and crosses are kept. They are unique from both art and religious point of view.

DAY 7. STEPHANATSMINDA, KAZBEGI (150 km)

Trip to northern part of Georgia, on the way we will cross altitude of 2389 meters. Visiting one of the unique churches – Gergeti Trinity – built on the top of the mountain. We will enjoy breathtaking and unforgettable view from that place.

DAY 8. KAKHETI (*East Georgia*)
Visiting VI century monastery complex founded by one of the 13 Assyrian Fathers – St Father David of Gareja (*buried at the monastery*) – on the cliff side, paying respect to the graves of

the martyrs and their holy relics. Place is well known for its amazing views. We will have possibility to get holy water, which by the prayer of the St David came down from the cliff.

Bodbe Convent (50 km), the biggest convent in Georgia, the burial place of St. Nino. Meeting and talking to local nuns.

DAY 9. KAKHETI
Kvareli town (50 km), on the way we will visit city-museum Sighnaghi, will find out its interesting history and architecture. While in Kvareli, we will visit one of its famous winery, where we will hear about the Georgian tradition of winemaking (*just for the information – Georgia is regarded as the oldest winemaking land*), will try different Georgian wines and taste local East Georgian cousin.

Alaverdi church (30 km) – the biggest cathedral in the eastern Georgia with grave of St. Joseph of Alaverdi (VI century). Visiting the Alaverdi monastery's winery, participating in local wine tasting.

Telavi, the administrative centre of the eastern Georgia.

DAY 10. TBILISI

♦ ♦ ♦

NOTE AND PRICES

Note: 10 days / 10 nights

According to this tour 10 nights are counted, because of the fact that the first day of the arrival (05:00 – 06:00) at the hotel in Tbilisi will be counted by the hotel administration as the first night.

Price: In case of 10 or more members the price per person will be 680 Euros.

Price includes: hotels (*partially monastery hotel*), meals – twice a day in Tbilisi, or three meals outside the capital, one bottle of water daily per tour member, transportation, guide, wine tasting and Kakhetian dinner expenses, expenses for the accompanying priest.

Price does not include: the tickets to the museums (25 – 30 Georgian Lari).

♦ ♦ ♦

FRA MENIGHETENS LIV

Dåp:	Dåp:	Katekumenat:	Konversjon:
George Samuel Barata Stanciu, sønn av George Stanciu og Claudia Monica Fernandes Barata Oslo 25. februar	Mathias Mussie, sønn av Mussie Berhe Woldemichael og Semhar Araham Oslo 13. mai	Ragnhild Maria Aasen Oslo 1. april	Bjørn Møller Bergen 12. mai
Christian Schei, sønn av Roar Schei og Liya Abraha Temesgen Oslo 18. mars	Elias Håkenåsen, sønn av Hein Håkenåsen og Tatiana Mzhelskaya Hurdal 13. mai	Ektevigsel: Vladimir S. Sotskov og Ludmila M Evsikova Oslo 17. februar	Begravelse: Pavle Solovic f. 12.07.1923 i Monte Negro d. 10.02.2012 i Drammen Begravet 23. februar i Nedre Eiker

GAVER INNKOMMET TIL KIRKEN

Givere til Hl. Nikolai menighet får skattefradrag for gaver til menighetens konto.
Ønsker du skattefradrag på dine gaver må navn, adresse og personnummer oppgis.
Man får skattefradrag på gaver fra 500kr til 12000kr i løpet av et året.

GAVER INNKOMMET PÅ MENIGHETENS KONTO 0532 12 67426 / 2050 03 19357 SIDEN SIST:

GAVER TIL KIRKEBYGG I OSLO

Vi fortsetter innsamlingen til å bygge om kirken slik som vist tidligere og slik vi har vedtatt på Medlemsmøtet.
Vi vil ikke kunne starte byggingen i år, dertil er det kommet inn for lite gaver. Så vi ber om forsterket innsats
og generøsitet. Mange har fast utbetaling fra konto, og flere nye gavegivere oppfordres til å komme på "banen"
slik at vi kan realisere vår plan. Mange takk til alle dere som har sendt gaver på menighetens konto!

Ranko Despotovic 1000 Jan O Volden 400 Sturla Olsen 2000 Andrej Z Morch 2000 Elena Zemskova 200
Thor Stange 1200 NN 3200 Kjetil Jikiun 1500 Alexandra Jukoff 500 Katalin Markovska 300 Inna Zeinalova
400 Dag Markeng 2000 Sarita Jankovska 400 Jon Wetlesen 600 Tamar Tabakhmelashvili 200 Inger-Johanne
Enger 1500 Zorica Ranisavljevic 1000 Sanija Jerotic 800 O G Svele 2000 Martinus Hauglid 3000 Cristiana
Karlsen 300 Oiva Jarva 200 Ksenija Andersen 150 Vasile Dutu 1000 Kira Holmsen 100 Jan Arild Havellen
300 Fam. Kornev 2000 Manjana Kvalheim 1000 Maisi Bæckman 1000 Helge Fossdal 1000 Liljana Hovstø
900 Thomas Såheim 2000 Toska og Eilert Struksnes 1000 Ludmila Standnes 500 Yuliya Knutsen 500
Sergej Petrov 100 Peter Svele 1000 A R Braathen 150 Kole Markovski 100 Desanka Ristevska 300

Hjertelig takk for alle bidrag!



MENIGHETENS ÅRSMØTE FANT sted 26. februar i Kirkens lokaler. Her ble det levert Årsbertetning for menigheten, regnskap for 2011 og budsjett for 2012. Også redegjørelse for utviklingen i kirkebygg-saken. To medlemmer ble valgt til menighetsrådet: *Valentina Balguarova* og *Igor Rybak* som overtok plassene til *Zaid Kaleab* og *Janette Khoury* som hadde sittet ut sine perioder.



HL. TRIFON SKITA I HURDAL:

Treenighetskirken på Hl.Trifon skita i Hurdal har mottatt en gave fra *Hein Håkenåsen* og *Tatjana Mzelskaja*: En fin døpefont! (Den er innkjøpt i Romania med hjelp av *Ionel N Radu* i Stavanger). *Hjertelig takk for gaven!*

VIDERE HAR *Svein Sandvold* konstruert et utmerket "klaviatur" til klokkene i tårnet. Nå kan man spille på disse med presisjon og god kontroll. *Hjertelig takk for denne fine gaven som kompletterer klokketårnet.*



I DEN PROTESTANTISKE Stille Uke (Skjætorstag, langfredag og lørdag) ble det arrangert en ikonutstilling på skitaen. *Nikol Konstante* stilte ut ikoner og *Torstein Th. Tollfsen* hadde foredrag, og vi åpnet klosteret for besøkende. Det ble en suksess langt utover hva vi hadde håpet på: ca 400 besøkende var innom! Vi fikk forhåndsmøte i to lokalaviser, samt reportasje i to aviser etterpå!

returadresse:

HELLIGE NIKOLAI KIRKE
Tvetenveien 13, 0661 Oslo

B



Mange har lest boken *"En russisk pilegrims oppriktige beretninger til sin åndelige fader"*. Dette er for mange et første bekjentskap med "Jesus-bønnen" i den ortodokse kirkes åndelige liv og tradisjon. Noen kjenner også gjennom denne boken til en annen bok, *"Filokalia"*, som er en antologi med

tekster fra 400t til 1400t. Og noen har prøvet seg på selv å praktisere denne kontemplative repetisjonsbønnen. Vi vil gripe tak i dette, og forsøke å bygge opp nærmere kjennskap og innsikt i denne bønnep praksis som etter hvert har blitt akseptert også i videre kretser. Derfor vil vi nå arrangere et...

...endags seminar om

JESUSBØNNEN

Lørdag 26. mai (gregoriansk Pinseften) Start kl. 10 – avslutning kl. 20

* * *

Sted: HL. TRIFON SKITA 13 km fra Hurdal kirke mot Lyna, eller
("Det ortodokse klosteret på Skabland i Hurdal") 13 km fra Lyna mot Hurdal kirke
Stensrudvn 1, Skabland, 2090 Hurdal. på fylkesvei 180.

≈ INSTRUKSJON - ØVELSE - PRAKSIS ≈

FOREDRAG AV: Presten f. Johannes
(Jesusbønnen og Filokalia)

Filosofen Torstein Theodor Tollefsen
(Guds vesen og Guds energier som
avgjørende for menneskets åndelige vekst)



Filosofen Jon L Wetlesen
(om den franske munken
Placid Deseill's
åndelige vandring
med Jesus-bønnen)

Påmelding til f. Johannes mob.: 472 71 396
Deltakeravgift: kr. 200,- e-post: fader.johannes@ortodoks.org
(inklusive 3 måltider) hjemmeside: www.ortodoks.org

